

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН БЛАЖЕНСТВО

Превод от руски: Йордан Милев, —

chitanka.info

БЛАЖЕНСТВО^[0]

*В тъмна, сенчеста горичка,
гдето сред тревата тича
с ромон ручей бистроок,
в мрака влюбено овчарче
свирка вдигало възбог;
тъжният мотив повтарял
тихо свода звездосин...*

*В миг из пещерите черни,
с нрав на Бакхус и Венера,
весел фавнов господин,
спрял Ермиевият син.
С рози около рогата,
върз косите му — бръшлян,
кози мех на рамената,
с вино целия налян.
Богът на горите, сведен
над извития кривак,
притаен зад храст съседен,
сам съгласен, слушал как
песента звучала пак.*

*„Дни, със радост увенчани
(пеел тъжният хлапак),
за какво, преди от злак,
отлетяхте като сянка
и потънахте сред мрак?
Ах, когато в тъмнината,*

под вълшебната луна,
в парка сенчест на гората,
сладко спяща в тишина,
със ръка в ръката, с Хлоя
бавно стъпвах аз двукрил,
кой бе с жребий като моя?
Бях тогаз на Хлоя мил!

А сега живот — могила.
Гняв в гърдите си съм скрил,
тъжен лес, поток унил...
Хлоя ми е изменила!...
Вече аз... не съм ѝ мил!...“

Спряла песента красива;
млъкнал той — и тишина
плъзнала в гората дива;
само плискала вълна
и поклащал мълчаливо
хмела нежния зефир...
В миг, оставил сенки гъсти,
рипнал грозния Сатир.
На приятелството пръстен —
със искрящ в ръка стакан,
казал целия засмян:
„Ти си тъжен, ти си мрачен;
виж как този сок прозрачен
свети, свода отразил!

Пий — и твоя свят унил
ще е също чист и ясен
Вярвай — стонът е напразен.
По-добре се весели
с Вакх — когато те боли!“
И овчарчето стакана
пресушило в кратък срок.
О, всемоушен винен бог!

*В миг се скрили скърби, рани
и душевния му мрак!
Само чаша вдигнал пак,
всичко в него се сменило,
всичко там се оживило,
юношата бил щастлив!
Чашата допил без укор,
той наливал вече друга;
трета... но шубрака сив
в погледа му потъмнявал
и горкият... се смалявал.
Морен поглед свел подир.
„Научи ме ти, Сатир —
тъжно момъка говорел, —
как със дните да се боря?
Няма да съм все пиян.“ —
„Слушай, юноша любезен,
ето ти съвет полезен:
във мига търси век нов;
знай на дружбата рубина:
няма веселост без вино
и блаженство — без любов;
тъй че всичко да ти мине,
с мир при Купидон иди;
без предишните обиди
и в ръцете на Дорида
пак щастлив се наслади!“*

[0] Напечатано във „Вестник Европы“, 1814, кн. 18. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.